Entrevista a Ramoncín.

Entrevistes | 19-12-2013 | 22:08

Consagrat cantant de rock i també actor i escriptor, ha mostrat l?artista que porta dins en centenars d?ocasions. Nascut a Madrid l?any 1955, va començar la seva carrera professional de ben jove. Conegut com un dels primers cantants punk de l?època, va ser capaç d?impregnar de ritme i estil un gènere que en aquell moment era desconegut a l?Estat Espanyol.

Parlem amb ell perquè ens faci cinc cèntims del concert del proper diumenge a Banyoles i aprofitem també per preguntar-li sobre alguns aspectes de la seva dilatada trajectòria artística.

- Quin repertori tens preparat pel concert d?aquest diumenge?
A cada concert preparem unes cinquanta cançons, tot depèn de com vagi el concert i l?energia la banda. La resposta del públic és important i esperem que sigui bona. Tots els temes estan molt assajats i a punt per sonar. L?últim concert a Barcelona va durar tres hores i vam tocar moltes cançons, cada ocasió és diferent.

- Quina és la sensació de pujar a un escenari?
Sensacional. La primera vegada que vaig pujar a l?escenari, l?any 1974, vaig experimentar el bo i millor que pot sentir un artista. Mai es pot perdre aquesta màgia ja que, si no fos així, no tindria sentit. Cap als anys 90 vaig passar una època en què em qüestionava la continuïtat de tot plegat però, després de reflexionar-hi, vaig decidir seguir endavant. Encara avui sento el mateix que fa molts anys. És impressionant.

- I després del concert quan tothom t?aplaudeix?
És molt satisfactori. El públic no només t?aplaudeix, sinó que també canta i balla amb energia i molta passió. Ens agrada que arribin les nostres lletres i, quan veiem que ho hem aconseguit, ens sentim molt gratificats.

- Dinou àlbums a l?esquena... esperaves arribar fins aquí?
He perdut el compte! He gravat dotze àlbums amb cançons originals i la resta són recopilatoris. És molt difícil arribar a ser algú en el món de la música, la fe en tu mateix i la perseverança són fonamentals. La lluita conviu dia a dia amb la teva feina i això té la seva recompensa. També és cert que les indústries discogràfiques utilitzen als grups com un mocador ja que n?exprimeixen tot

el suc i després els deixen de trucar.

- Has compaginat els escenaris amb la interpretació i l?escriptura...
Vaig decidir que no volia ser únicament cantant i compositor. Sempre m?han interessat altres disciplines i per això he fet televisió i teatre. També sóc escriptor. He escrit dotze llibres i, la veritat, això m?ajuda a desconnectar i prendrem un temps per reflexionar i dedicar-me a altres coses.

- Què hi podem trobar al teu darrer llibre?
?Ventanas del alma? és un recopilatori de tot el material que mai he publicat i que escrivia des que era jove. Un editor em va dir que podria ser interessant reunir tot allò que vaig decidir no treure a la llum i unir-ho en un llibre.

- Hi ha alguna cançó que t?hagi marcat especialment?
És molt difícil destacar una cançó. Al llarg de la meva vida he viscut moltes etapes i les he intentat reflectir en els meus àlbums, cada un d?ells representa una vivència, alguna cosa que vull explicar.

- Tens projectes per encetar?
Introduirem cançons noves als concerts i tinc una nova idea per un llibre, la qual cosa m?obligarà a aparcar un temps la música per dedicar-me en absolut a l?escriptura del meu nou relat. També tinc pensat gravar un disc en directe, és a dir, en comptes de fer-ho en un estudi ho vull fer en directe amb el públic davant, és un projecte que tinc ganes de materialitzar.

Autor: Albert Caño Franch/GN